

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 447/2021
21.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Бате Цветковића, Биљане Синановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешка крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. и 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Предрага Филиповића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 1К бр.81/16 од 05.10.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.44/21 од 09.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 21. априла 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Предрага Филиповића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 1К бр.81/16 од 05.10.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.44/21 од 09.02.2021. године, у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и 7) Законика о кривичном поступку и на повреду закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници 1К бр.81/16 од 05.10.2020. године, окривљени АА, поред окривљеног ББ, оглашен је кривим због извршења једног продуженог кривичног дела тешка крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30, 33. и 61. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом, окривљени је у смислу одредбе члана 264. став 4. ЗКП ослобођен обавезе плаћања паушала и трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.44/21 од 09.02.2021. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, пресуда Основног суда у Лозници 1К бр.81/16 од 05.10.2020. године преиначена је тако што су радње окривљеног АА, извршене на штету „ВВ“ ДОО из ..., за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, правно квалификоване као кривично дело тешка крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. и 33. КЗ, за које дело је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од једне године, док су из чињеничног описа тог кривичног дела изостављене радње извршене на штету оштећене ГГ, док су жалба браниоца окривљеног АА у преосталом делу, као и жалба браниоца окривљеног ББ одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Предраг Филиповић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и 7) и став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правоснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и 7) ЗКП и на повреду кривичног закона из члана 439. ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да у погледу кривичног дела које је окривљеном стављено на терет под тачком 4 оптужнице постоји потпуно погрешна квалификација кривичног дела на штету окривљеног, обзиром да нема елемената кривичног дела тешке крађе већ елемената кривичног дела обичне крађе или кривичног дела уништења и оштећења туђе ствари, имајући у виду да је према наводима оптужнице и чињеничном утврђењу суда окривљени дошао до шанка и са стола поред шанка одузео мобилни телефон од оштећене ГГ. Стога је према ставу одбране у односу на ово кривично дело наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења у смислу одредбе члана 104. став 6. у вези члана 103. став 1. тачка 6) КЗ, при чему за ово дело нема ни оптужбе овлашћеног тужиоца у смислу члана 212. став 4. КЗ.

По оцени Врховног касационог суда, изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на битне повреде одредаба

кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и 7) ЗКП и на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, су неосновани.

Ово стога што је другостепени суд у својој одлуци констатовао и отклонио наведене повреде закона, на које се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује.

Наиме, пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.44/21 од 09.02.2021. године, првостепена пресуда преиначена је тако што је окривљени АА оглашен кривим за радње извршене на штету „ВВ“ ДОО из ..., које радње су правно квалификоване као кривично дело тешка крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. и 33. КЗ, и за ово кривично дело окривљени је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, док су из чињеничног описа продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30, 33. и 61. КЗ, које је окривљеном стављено на терет, изостављене радње извршене на штету оштећене ГГ. При томе, другостепени суд је на страни 5 став први своје одлуке јасно навео да је у погледу кривично-правне радње, извршене на штету оштећене ГГ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, дана 10.12.2019. године, сходно одредбама члана 103. тачка б) и члана 104. став 6. КЗ обзиром да ова радња садржи сва обележја кривичног дела крађе из члана 203. став 1. КЗ, те да је извршена дана 10.12.2013. године.

Имајући у виду да је другостепени суд, усвајајући жалбу браниоца окривљеног АА у овом делу, преиначио првостепену пресуду и из чињеничног описа дела које је окривљеном стављено на терет изоставио радње извршене на штету оштећене ГГ, те га огласио кривим само за радње извршене на штету оштећеног „ВВ“ ДОО из ..., правно квалификујући ово кривично дело као кривично дело тешка крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. и 33. КЗ, то су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Предрага Филиповића, којима се указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и 7) ЗКП и на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП одбијени као неосновани.

У преосталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

У уводу захтева, бранилац окривљеног само формално истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које повреде је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, међутим, у образложењу не наводи ниједном речју у чему се ова повреда састоји, већ у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, истицањем да је у односу на кривично дело описано под тачком 3 оптужнице суд утврдио кривицу окривљеног једино на основу исказа окривљеног ББ, који је свој исказ мењао у току поступка, као и да је у овом делу пресуда заснована на претпоставкама и да

нема никаквих доказа да је окривљени извршио ово кривично дело, те дакле указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред тога, захтевом се указује и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП.

Како одредбама члана 485. став 4. ЗКП, којима су прописани разлози због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима које у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 440. ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.